

Sygn. akt VIII C 2701/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 25 września 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2017 roku w Łodzi

sprawy z powództwa L. S.

przeciwko (...) spółka z o.o. w Ł.

1. nakazuje pozwanemu (...) spółka z o.o. w Ł. dostarczenie powodowi L. S. pralki automatycznej marki I. (...)PL wolnej od wad,
2. zasądza od pozwanego (...) spółka z o.o. w Ł. na rzecz powoda L. S. kwotę 894,77 zł. (osiemset dziewięćdziesiąt cztery złote siedemdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. nakazuje pobrać od pozwanego (...) spółka z o.o. w Ł. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi kwotę 2.470,97 zł. (dwa tysiące czterysta siedemdziesiąt złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy) tytułem tymczasowo poniesionych kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2701/13

UZASADNIENIE

W dniu 5 kwietnia 2013 roku powód L. S. wytoczył przeciwko pozwanemu (...) spółka z o.o. w Ł. powództwo o nakazanie wykonania naprawy gwarancyjnej pralki automatycznej marki I. (...) PL, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 26 maja 2011 r. kupił w Hipermarkecie A. w P. za cenę 699 zł. pralkę automatyczną marki I. (...) PL. (...) kilkumiesięcznym użytkowaniu w pralce ujawniły się wady w postaci znacznie wydłużonego czasu prania, kręcenia się bębna na niektórych programach tylko w jedną stronę oraz braku płukania. Ponadto program pralki znacznie różnił się od programu podanego w jej instrukcji obsługi. Powyższe wady powód zgłosił w rozmowie telefonicznej w dniu 8 listopada 2011 r. W związku z tym pracownicy serwisu uruchomili program nr 10 pralki, który działał nieprawidłowo. Następnie przeprowadzili naprawę w ramach gwarancji polegającą na wymianie modułu oraz panelu. Jednak powyższa naprawa nie spowodowała prawidłowego działania pralki. Pismem z dnia 27 lutego 2012 r. L. S. powiadomił pozwanego o wadach pralki. W odpowiedzi, pismem z dnia 14 marca 2012 r. pozwany poinformował o przekazaniu zgłoszenia do autoryzowanego serwisu na terenie P.. Kolejnym pismem z dnia 11 kwietnia 2012 r. (...) spółka z o.o. w Ł. zawiadomił powoda, że autoryzowany serwis nie stwierdził wskazanych wad, a pralka jest sprawna technicznie. Ponieważ L. S. nie zgadzał się z powyższym stanowiskiem, w piśmie z dnia 23 maja 2012 r. ponownie zwrócił się do pozwanego o usunięcie wad pralki. W piśmie z dnia 11 czerwca 2012 r. strona pozwana podtrzymała swoje wcześniejsze stanowisko. W związku z tym powód zasięgnął opinii serwisu (...), który potwierdził zarzuty co do nieprawidłowego działania pralki. Po uzyskaniu opinii L. S. wystąpił do Miejskiego Rzecznika Konsumentów w P. o udzielenie pomocy.

(pozew k. 2- 6)

W odpowiedzi na pozew (...) spółka z o.o. w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, przed waniem się w spór co do istoty sprawy, podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej sądu, a następnie wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanej wskazał, że jako gwarant wykonał wszystkie swoje obowiązki, a mianowicie po otrzymaniu telefonicznego zgłoszenia, pracownicy serwisu dokonali wymiany modułu i panelu, po czym zainstalowano nowe oprogramowanie. W ocenie strony pozwanej powyższe działania wyeliminowały usterki zgłoszone przez powoda. Również kolejne sprawdzanie przedmiotowej pralki potwierdziło jej prawidłowe działanie, w związku z czym roszczenia powoda o naprawienie pralki albo wymianę na nową, wolną od wad, są całkowicie niezasadne.

(odpowiedź na pozew k. 39- 42)

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 5 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Płocku ustanowił dla powoda pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata. Następnie Sąd Rejonowy w Płocku przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi- Widzewa w Łodzi.

(protokół rozprawy k. 57, postanowienie k. 58)

W piśmie procesowym z dnia 13 września 2013 r. pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

(pismo pełnomocnika powoda k. 89- 91)

Na rozprawie w dniu 5 maja 2015 r. pełnomocnik powoda ustnie zmodyfikował powództwo w ten sposób, że w miejsce dotychczasowego roszczenia wniósł o wydanie nowej pralki, wolnej od wad.

(protokół rozprawy k. 187)

Na rozprawie w dniu 11 września 2017 roku pełnomocnik powoda złożył pismo, w którym zmodyfikował powództwo w ten sposób, iż w miejsce dotychczasowego roszczenia wniósł o wydanie nowej pralki, wolnej od wad. Ponadto pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej. Natomiast pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa.

(protokół rozprawy k. 326- 327)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 maja 2011 r. L. S. kupił w Hipermarkecie A. w P. pralkę automatyczną marki I. (...) PL za kwotę 699 zł. Na zakupioną rzecz jej producent (...) spółka z o.o. w Ł. udzielił gwarancji na okres 24 miesięcy.

(bezsporne, zamówienie wraz z paragonem k. 7, gwarancja k. 10)

Po kilkumiesięcznym użytkowaniu w pralce ujawniły się wady w postaci znacznie wydłużonego czasu prania, kręcenia się bębna na niektórych programach tylko w jedną stronę oraz brak płukania. Ponadto program pralki znacznie różnił się od programu podanego w jej instrukcji obsługi. Powyższe wady powód zgłosił w rozmowie telefonicznej w dniu 8 listopada 2011 r. W związku z tym pracownicy serwisu uruchomili program 10 pralki, który działał nieprawidłowo. Następnie przeprowadzili naprawę w ramach gwarancji polegającą na wymianie modułu i panela.

(potwierdzenie przyjęcia naprawy k. 9, zeznania powoda w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 109)

Ponieważ naprawa dokonana przez pracowników serwisu nie doprowadziła do prawidłowego działania pralki, L. S. w piśmie z dnia 27 lutego 2012 r. powiadomił pozwanej o wadach pralki.

(pismo powoda k. 11)

W odpowiedzi, pismem z dnia 14 marca 2012 r. (...) spółka z o.o. w Ł. poinformował powoda o przekazaniu zgłoszenia do autoryzowanego serwisu na terenie P..

(pismo pozwanego k. 12)

Kolejnym pismem z dnia 11 kwietnia 2012 r. (...) spółka z o.o. w Ł. zawiadomił powoda, że autoryzowany serwis nie stwierdził wskazanych wad, a pralka jest sprawna technicznie.

(pismo pozwanego k. 15)

L. S. w piśmie z dnia 23 maja 2012 r. ponownie zwrócił się do pozwanego o usunięcie wad pralki.

(pismo powoda k. 16)

W piśmie z dnia 11 czerwca 2012 r. strona pozwana podtrzymała swoje wcześniejsze stanowisko.

(pismo pozwanego k. 17)

W związku ze stanowiskiem pozwanego, powód zlecił sprawdzenie działania pralki M. J., który prowadził działalność gospodarczą polegającą na naprawie sprzętu AGD i sprzedaży części, pod firmą Z.H.U Awista. M. J. potwierdził nieprawidłowości w działaniu pralki, a mianowicie przedłużenie czasu prania, zwłaszcza w programie 40 i 50 minutowym oraz w programie prania ręcznego. Podczas niektórych programów pranie trwało dwa razy dłużej, bęben pralki kręcił się tylko w jedną stronę, jak również brak było ruchów rewersyjnych podczas płukania.

(zeznania świadka M. J. k. 107, pismo M. J. k. 18)

Następnie L. S. wystąpił do Miejskiego Rzecznika Konsumentów w P. o udzielenie pomocy.

(pismo powoda k. 20)

Kupiona przez powoda pralka automatyczna marki I. (...) PL posiada wady w postaci wydłużonego czasu prania, braku ruchów rewersyjnych bębna podczas procesu prania, zbyt dużych przestoju pralki. Wymienione wady są fabryczne, najprawdopodobniej powstały w wyniku nieprawidłowego oprogramowania, po dokonanej naprawie pralki w postaci wymiany modułów. Oprogramowanie nie jest kompatybilne w stosunku do dokonanych zmian w czasie naprawy pralki, powodując wadliwe działanie urządzenia. Wadą pralki działającej w programie 10 z 2 kg wsadem jest wydłużony o 64 % czas prania, długi czas bezruchu bębna, równy 33,03 minuty, brak ruchów rewersyjnych bębna podczas prania i płukania, co skutkuje pozostałościami proszku do prania na wsadzie po zakończeniu prania. Z kolei podczas działania w programie 11 pralka wydłuża czas prania o 7,65 minuty tj. o 25,5 % w stosunku do czasu podanego w instrukcji, ale wykonuje ruchy rewersyjne podczas całego cyklu prania. Wadą pralki działającej w programie 10 bez wsadu jest wydłużony o 30,72 minuty czas prania, tj. o 76,8 %, długi czas bezruchu bębna, równy 31,1 minuty, co stanowi 44 % czasu całego cyklu prania, brak ruchów rewersyjnych bębna podczas prania i płukania. Czas prania podczas działania pralki w 6 programie jest prawidłowy, natomiast pralka nie wykonuje ruchów rewersyjnych w całym cyklu prania, zbyt duży czas postoju bębna, tj. 20,83 minuty, co stanowi 37,9 % całego cyklu prania. Czas prania podczas działania pralki w 9 programie jest wydłużony o 12,52 minuty, tj. o 25 % w stosunku do czasu wynikającego z instrukcji, pralka nie wykonuje ruchów rewersyjnych w całym cyklu prania, bęben obraca się tylko w lewą stronę, zbyt duży czas postoju bębna, tj. 16,52 minuty, co stanowi 26,4 % całego cyklu prania.

(opinia biegłego z zakresu instalacji i urządzeń elektrycznych k. 269- 279, opinia uzupełniająca biegłego z zakresu instalacji i urządzeń elektrycznych k. 307- 310)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, a także na podstawie zeznań świadków M. J. i C. S. oraz zeznań powoda.

Natomiast jako niewiarygodną Sąd ocenił opinię biegłego K. P., w której biegły stwierdził, że kupiona przez powoda pralka automatyczna działa prawidłowo i nie ma wad fabrycznych. Powyższe wnioski opinii biegłego K. P. stoją nie tylko w sprzeczności z zeznaniami powoda oraz świadków M. J. i C. S., ale przede wszystkim z treścią drugiej opinii w sprawie, wydanej przez biegłego P. K.. Należy zauważyć, że opinia biegłego K. P. została wydana po przeprowadzeniu badania w (...) serwisie (...).B. Serwis w P.. Biegły sprawdził działanie jednego programu nr 10 bez wsadu w postaci odzieży, program działał dłużej o 15 minut. Dla biegłego K. P. o prawidłowym działaniu pralki świadczył brak świecenia kombinacji diod sygnalizujących awaryjne stany jej pracy. Opinię biegłego K. P. zakwestionowała strona powodowa podnosząc, że biegły sprawdził prawidłowość działania pralki tylko na jednym programie nr 10, jak również nie poczekał do zakończenia tego programu. Ponadto biegły nie zwrócił uwagi na brak płukania i rewersów bębna, które powinny wystąpić w programie nr 10. Wydając ustną opinię biegły K. P. potwierdził część zarzutów zgłoszonych przez stronę powodową, a mianowicie to, że sprawdził pralkę tylko na jednym programie działania, a także to, że nie zaczął do zakończenia działania programu, pomijając etap płukania. Oceniając opinię biegłego K. P. nie sposób oprzeć się wrażeniu, że biegły powielił metody stosowane do tej pory przez stronę pozwaną, czyli oparł się na sprawdzeniu pralki dokonany przez autoryzowany serwis współpracujący z pozwanym, który twierdził, że zakupiony przez powoda towar działał prawidłowo. Dla biegłego K. P. fakt nie świecenia się diod sygnalizatorów po włączeniu pralki, był wystarczającym dowodem na jej prawidłowe działanie. Biegły K. P. nie przeprowadził badania sterownika, który kieruje funkcjonowaniem pralki. Powyższy sposób przeprowadzenia badania powoduje, że wnioski do których doszedł biegły K. P. należy uznać za nietrafne. Zresztą wydaje się, że strona powodowa sama dostrzegła nikłą wartość dowodową opinii biegłego K. P., gdyż w piśmie z dnia 8 lipca 2016 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o uchylenie lub zmianę postanowienia o przyznaniu wynagrodzenia biegłemu. W przeciwieństwie do biegłego K. P., drugi biegły przeprowadził badanie pralki w mieszkaniu powoda, sprawdzając 4 programy działania urządzenia, w tym program nr 10 był uruchomiony dwukrotnie, raz z wsadem 2 kg, a drugi raz bez wsadu. Biegły P. K. sprawdził pralkę osobiście, był obecny przez cały czas jej działania, w sumie przez 5 cykli prań. Dzięki temu biegły P. K. był w stanie stwierdzić nieprawidłowości działania pralki polegające na wydłużonym czasie działania, braku ruchów rewersyjnych bębna oraz zbyt dużych przestojach pralki.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Pierwotnie L. S. wniósł o nakazanie (...) spółka z o.o. w Ł. wykonania naprawy gwarancyjnej pralki automatycznej marki I. (...) PL. (...) powód zmienił swoje roszczenie i ostatecznie wniósł o zobowiązanie pozwanego do wydania nowej pralki, wolnej od wad. Swoje roszczenie L. S. skierował do pozwanego, jako gwaranta w związku z otrzymanym przy zakupie dokumentem- gwarancją. Strona pozwana nie kwestionowała podstawy swojej odpowiedzialności jako gwaranta, twierdziła natomiast, że wykonała wszystkie swoje obowiązki wynikające z udzielonej gwarancji, a przedmiotowa pralka automatyczna jest wolna od wad.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy działu III kodeksu cywilnego o gwarancji przy sprzedaży przed zmianą dokonaną przez ustawę z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, bowiem w myśl art. 51 powołanej ustawy, do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Zgodnie z art. 577 § 1 kc w wypadku gdy kupujący otrzymał od sprzedawcy dokument gwarancyjny co do jakości rzeczy sprzedanej, poczytuje się w razie wątpliwości, że wystawca dokumentu (gwarant) jest obowiązany do usunięcia wady fizycznej rzeczy lub do dostarczenia rzeczy wolnej od wad, jeżeli wady te ujawnią się w ciągu terminu określonego w gwarancji. Na zakupioną pralkę automatyczną marki I. (...) PL jej producent (...) spółka z o.o. w Ł. udzielił gwarancji na okres 24 miesięcy. Z kolei w myśl art. 578 kc jeżeli w gwarancji inaczej nie zastrzeżono, odpowiedzialność z tytułu gwarancji obejmuje tylko wady powstałe z przyczyn tkwiących w sprzedanej rzeczy.

W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, że kupiona przez powoda pralka automatyczna marki I. (...) PL posiada wady w postaci wydłużonego czasu prania, braku ruchów rewersyjnych bębna podczas procesu prania, zbyt dużych przestojów pralki. Wymienione wady są fabryczne, najprawdopodobniej powstały w wyniku nieprawidłowego oprogramowania, po dokonanej naprawie pralki w postaci wymiany modułów. Oprogramowanie nie jest kompatybilne w stosunku do dokonanych zmian w czasie naprawy pralki, powodując wadliwe działanie urządzenia. Wskazane wady pralki automatycznej znalazły potwierdzenie w opinii biegłego z zakresu instalacji i urządzeń elektrycznych P. K.. Biegły sprawdził badanie pralki w domu powoda, przeprowadzając w sumie 5 pełnych cykli prania, na 4 różnych programach. Pozwoliło to biegłemu wskazać precyzyjnie, na którym programie i o jaki czas pralka dłużej działała, niż to było wskazane w instrukcji obsługi, a także jak długi był czas bezruchu bębna. Należy zauważyć, że stwierdzone przez biegłego P. K. wady w zupełności potwierdziły zarzuty L. S., co do nieprawidłowości w działaniu urządzenia. Wnioski biegłego P. K. znajdują również potwierdzenie w zeznaniach M. J., prowadzącego działalność gospodarczą polegającą na naprawie sprzętu AGD i sprzedaży części, któremu powód zlecił sprawdzenie działania pralki. M. J. potwierdził przedłużony czas prania, kręcenie się bębna tylko w jedną stronę, czy też brak ruchów rewersyjnych podczas płukania. Również świadek C. S. stwierdził, że pralka zakupiona przez powoda działa nieprawidłowo z uwagi na brak rewersów oraz wydłużony czas pracy w porównaniu z innymi pralkami. Należy pamiętać, że świadek z zawodu jest elektromechanikiem urządzeń przemysłowych. Dlatego też Sąd nie ma wątpliwości, że zgromadzony materiał dowodowy wykazał, iż pralka działa nieprawidłowo z uwagi na jej wady, a w konsekwencji roszczenie powoda w zmodyfikowanej postaci należało uwzględnić w całości.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od pozwanego zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 894,77 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu, na które złożyły się: opłata od pozwu – 35 zł. oraz koszty zastępstwa procesowego powoda – 859,77 zł. Na rozprawie w dniu 11 września 2017 r. pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej. W myśl § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2012 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, t.j. Dz.U. 2013, poz. 461) Sąd może przyznać opłaty wyższe niż stawki minimalne określone w rozporządzeniu, jeżeli uzasadnia to rodzaj i stopień zawłości sprawy oraz niezbędny nakład pracy adwokata. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zachodzi przypadek uzasadniający przyznanie pełnomocnikowi powoda wynagrodzenia w wyższej wysokości, niż ta przewidziana w stawce minimalnej, o której mowa w § 6 pkt. 2 rozporządzenia, gdyż w sprawie odbyło się kilka terminów rozpraw oraz dopuszczono dowód z opinii dwóch biegłych. W związku z tym postępowanie dowodowe niewątpliwie wymagało od pełnomocnika powoda większego nakładu pracy. Natomiast wynagrodzenie przyznane z tytułu kosztów zastępstwa procesowego nie przekroczyło wysokości przedmiotu sporu, w związku z czym wyniosło 699 zł., a następnie zostało powiększone o 23 % podatki VAT- 160,77 zł., co łącznie dało kwotę 859,77 zł.

Z uwagi na to, że powód był zwolniony w całości od obowiązku ponoszenia kosztów procesu, w punkcie 3 wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.470,97 zł. Na poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa koszty procesu w powyższej wysokości złożyło się 100 zł. tytułem zwrotu kosztów podróży świadka C. S., 108,82 zł. tytułem wynagrodzenia biegłego K. P. za wydaną na rozprawie ustną opinię oraz 1.852,59 zł. i 409,56 zł. tytułem wynagrodzenia biegłego P. K.. Natomiast Sąd nie obciążył pozwanego kwotą 1.852,59 zł. tytułem wynagrodzenia biegłego K. P. za wydaną pisemną opinię z uwagi na jej nieprzydatność do rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.